

Người Việt, chuyện Mỹ (tiếp theo)

Sơn Tùng

Trong bài trên mục Sổ Tay này trước đây hai tuần, chúng tôi có trích đăng một đoạn trong bức thư ngỏ của ông Bằng Phong Đặng Văn Âu giải thích cho “**những người bạn trẻ**” Mỹ gốc Việt nhiều điều mà có thể họ chưa biết về lịch sử Việt Nam cận đại liên quan tới cuộc phân tranh quốc-cộng kéo dài 30 năm (1945-1975) nên nhiều người đã **có lập trường thiên tả và ủng hộ đảng Dân Chủ trong đường lối cực đoan theo chủ nghĩa xã hội.** Khi giới thiệu ông Đặng Văn Âu, chúng tôi có viết ông là một cựu trung tá Không Quân trong Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Nay chúng tôi được ông Bùi Mạnh Hùng cho biết một cách “chắc chắn” rằng “Ông Bằng Phong Đặng Văn Âu là Thiếu tá Không Quân Việt Nam Cộng Hòa, không phải Trung Tá.” Cảm ơn ông Bùi Mạnh Hùng. Ông là người rất am tường về Quân Lực VNCH trước đây và biết rất nhiều chuyện liên quan đến các cựu quân nhân hiện đang tị nạn ở hải ngoại, và chúng tôi đã có lần phối kiểm với ông về tin liên quan đến một phi công Mỹ gốc Việt. Lần này chúng tôi đã sơ sót không phối kiểm với ông Bùi Mạnh Hùng. Cũng may là chúng tôi đã vô tình... lên lon cho ông Đặng Văn Âu, chứ không phải đã hạ lon ông ấy, không biết hậu quả sẽ ra sao. Biết đâu không bị buộc tội là đã “ác ý”... giáng chức một cựu sĩ quan QLVNCH!

Trước đây không lâu, trong một bức thư được phổ biến ngày 15 tháng 6, ông Bùi Mạnh Hùng cũng đã chỉ ra cái thiếu sót đáng tiếc trong một bài của TS Nguyễn Tiến Hưng tựa đề “**Tôi đã thấy 10 lần tổng thống Mỹ điều quân ra phố**”. Dưới tựa đề này, ở đầu bài, tác giả đã ghi rõ là do “Tiến sĩ Nguyễn Tiến Hưng Gửi tới BBC từ Virginia, Hoa Kỳ”. Cuối bài, BBC Việt ngữ cẩn thận ghi chú:

“Bài thể hiện quan điểm riêng của TS Nguyễn Tiến Hưng, nguyên giáo sư kinh tế tại N.C. Wesleyan College, Trinity College, cựu kinh tế gia IMF (1966-1070). Ông là cựu Bộ trưởng Kế hoạch VNCH 1973-1975, phụ tá về Tái Thiết của TT Nguyễn Văn Thiệu. Hiện định cư tại Hoa Kỳ, ông đã xuất bản Hồ Sơ Mật Dinh Độc Lập (1986), Khi Đồng Minh tháo chạy (2005), Tâm tư Tổng thống Thiệu (2010) và “Khi Đồng Minh nhảy vào” (2016).

Người đọc thắc mắc ông Nguyễn Tiến Hưng cư ngụ tại Virginia, Hoa Kỳ, dĩ nhiên là dân Mỹ gốc Việt, có nhiều quan hệ với giới truyền thông báo chí Việt ngữ tại Vùng Hoa-Thịnh-Đồn cũng như nhiều nơi khác trên nước Mỹ từ nhiều năm nay, cộng đồng người Việt tị nạn tại Mỹ cũng là những người mua và đọc sách của ông nhiều hơn cả, và bài viết của ông cũng liên hệ tới họ nhiều hơn cả. Vậy thì vì lý do gì bài “**Tôi đã thấy 10 lần tổng thống Mỹ điều quân ra phố**” không được phổ biến từ Mỹ mà ông lại mất công gửi tới tận BBC bên Anh để đăng trên trang mạng của BBC Việt ngữ? (<https://www.bbc.com/vietnamese/forum-53022252>) Phải chăng ông Nguyễn Tiến Hưng cũng... kỳ thị cộng đồng người Mỹ gốc Việt, và cho là đăng bài trên trang mạng BBC mới... sang và nhiều người đọc hơn, kể cả người đọc tại Việt Nam?

Nếu ông Nguyễn Tiến Hưng nghĩ như vậy thì đã làm to. “**Uy tín**” của BBC đã hao hụt từ lâu lắm rồi. Người Việt ở Mỹ không máy ai còn vào trang mạng của BBC Việt ngữ để đọc bài “**Tôi đã thấy 10 lần tổng thống Mỹ điều quân ra phố**” do Tiến sĩ Nguyễn Tiến Hưng viết mà “bỏn báo” trong số ra tuần trước đã đăng tải như để làm nhiệm vụ thông tin.

Và dưới đây là nội dung bức thư ông Bùi Mạnh Hùng viết cho Ts. Nguyễn Tiến Hưng:

*“Tôi không có ý gì bàn đến nội dung bài viết của ông cả, chỉ xin được bổ túc là, ít nhất có thêm một lần “**Tổng Thống Mỹ điều quân ra phố**”, mà ông có thể quên, hoặc không chú ý, nên không nhắc đến, đó là sự tham dự của lực lượng chính quy Quân Lực Hoa Kỳ vào đầu tháng 9/2005, đã giúp đỡ dân chúng về nhiều mặt, và nhất là để tái lập, ổn định an ninh, trật tự tại thành phố New Orleans, Louisiana, sau khi thành phố này bị tàn phá, thiệt hại nặng nề cơ ngơi, tài sản và nhân mạng, cả ngàn người thiệt mạng, đồng thời với bạo loạn, cướp bóc, do bọn vô lại chủ động, vì cơn bão Katrina cuối tháng 8, 2005.*

(Thống đốc Louisiana lúc bấy giờ là Kathleen Blanco, và Thị trưởng New Orleans là Ray Nagin, cả hai đều là đảng viên dân chủ, đã bị lên án nặng nề, vì không điều động di tản dân chúng kịp thời. Kathleen Blanco không ra tranh cử nhiệm kỳ tiếp theo - vì đương sự biết, có tái tranh cử, cũng sẽ thất bại nhục nhã - tên Ray

Nagin, vào năm 2014, bị tuyên án 10 năm tù về những tội tham nhũng, rửa tiền...trong thời gian làm thi trường).

“Một lực lượng quân đội hỗn hợp đông đảo đã có mặt cứu ứng, đơn vị điển hình trong cuộc “ hành quân cứu trợ và ổn định an ninh trật tự ” tại New Orleans, là một tiểu đoàn của Sư đoàn 82 Nhảy Dù (The 2nd Battalion, 505th Parachute Infantry Regiment, 3d Brigade Combat Team, 82nd Airborne Division), mà vị Tiểu Đoàn Trưởng là một người Việt Tỵ Nạn, hậu duệ của một sĩ quan cấp Tá, Sư đoàn Thủy Quân Lục Chiến Việt Nam Cộng Hòa, sau này ông đã trở thành vị Tướng Người Mỹ Gốc Việt đầu tiên, trong lịch sử Quân Lực Hiệp Chung Quốc Hoa Kỳ: Trung tá Lương Xuân Việt. “Có thể đây là lần đầu tiên vị Trung Tá, Sĩ Quan Nhảy dù người Mỹ gốc Việt, xuất hiện trên báo chí, truyền thông Hoa Kỳ và thế giới.”

(ngưng trích)

Ông Bùi Mạnh Hùng có kèm theo nhiều hình ảnh để chứng minh.

Thời gian gần đây, bài do người Việt viết về chuyện Mỹ rất nhiều, rất hay mà tác giả là những người rất bình thường, và không nhân cơ hội tự đánh bóng “cái tôi đáng ghét” của mình, như bài “**Tự Do không miễn phí**” của ông **Nguyễn Tường Tuấn** “nào đó” phổ biến trên mạng ngày 3 tháng 7 vừa qua dưới hình thức một bức **thư viết cho lớp người trẻ ở lứa tuổi 30** như sau:

“Mong rằng thư sẽ đến các bạn vào ngày quê hương thứ hai của chúng ta kỷ niệm 244 năm lễ Độc lập, 4/7/2020.

Viết riêng đến các bạn tuổi trên dưới 30, công dân Mỹ. **Say mê lý tưởng dân chủ, và luôn cảm thấy giữa bố mẹ và mình như hai thế giới khác nhau.** Tôi thuộc thế hệ đi trước, có con lớn nay đã trên 40, con út tuổi 38, con dâu người Mỹ, và tất cả đều là cảm tình viên đảng Dân Chủ. Chúng tôi hiểu suy nghĩ của thế hệ các bạn. Vì chính chúng tôi cũng từng **trải qua những năm tháng tuổi trẻ ngu đần** không khác gì!

Các bạn quá may mắn, nhiều người đi học từ mẫu giáo đến tốt nghiệp đại học trên mảnh đất mang tên Hiệp Chung Quốc Hoa Kỳ, nơi mà mỗi ngày từ hàng trăm quốc gia trên khắp thế giới, mọi người xếp hàng dài trước cửa Tòa Đại sứ hoặc Lãnh sự Mỹ để xin cấp chiếu khán nhập cảnh. Từ tiểu học, đến Trung học tất cả miễn phí, thậm chí đến bữa ăn trưa và xe buýt đưa đón hàng ngày cũng không phải trả tiền. Đúng là xứ sở thần tiên. **Ai nhập cư trễ, theo gia đình diện HO, thì giờ này cũng công thành danh toại. Thế hệ cha mẹ các bạn, như chúng tôi không làm gì có cái may mắn đó. Tự do của các bạn được trả bằng chính máu xương, nhục nhã, tù tội của cha mẹ mình. Xin đừng vội kiêu hãnh.**

Các bạn sống trong bình an, khi hàng trăm triệu trẻ em trên hành tinh này vật vã, bất hạnh! Những em bé bên lục địa Châu Phi, từ vùng sa mạc nóng bỏng, hay tận cao nguyên Việt Nam, nhiều em đi chân đất cả đời, chưa bao giờ biết trường học là gì! Triệu triệu em khác, đã phải đi làm từ tuổi ấu thơ, khiêng gạch đá, nhặt rác tìm đồ phế thải sống qua ngày. Giấc mơ của các em đó, đơn giản, không phải giày Nike, Adidas, hay máy vi tính Apple như các bạn đâu! **Nhiều khi chỉ là một nắm cơm nguội, vài mẩu bánh mì thừa để còn thấy ngày mai. Một manh áo lành lặn giữ cơ thể ấm áp ... Đơn giản như thế mà đã chắc gì được? Khi đi vào những đôi giày êm ả, xin đừng quên hàng tỷ em khác cùng lứa tuổi chân đã chai đi vì sỏi đá, đừng nói gì đến lái xe hơi hện hò! Hay nhấn lời yêu đương qua iPhone!**

Đừng bao giờ nghĩ rằng mình xứng đáng thừa hưởng những tiện nghi đó. Không đâu, tự do của các bạn đến từ sự hy sinh của biết bao nhiêu người khác, tự do đó không hề miễn phí như những bữa ăn trưa tại trường. Biết bao nhiêu cha mẹ Việt Nam đã ngày đêm làm hai việc để mang lại tiện nghi cho các con. Tự do có hôm nay, đến từ mồ hôi, và nước mắt tủi nhục trong đêm của cha mẹ các bạn.

Viết đến đây, tôi nhớ đến câu nói nổi tiếng của Mark Twain, "Ở tuổi 14, tôi nghĩ bố mình thật là chẳng biết gì, và không thể nào gần được. Nhưng vào tuổi 21, tôi thật kinh ngạc về những điều bố biết trong bảy năm qua" (When I was a boy of 14, my father was so ignorant I could hardly stand to have the old man around. But when I got to be 21, I was astonished at how much the old man had learned in seven years). Khi làm cha mẹ, khi biết nhường miếng ngon cho con, lúc đó các bạn sẽ hiểu tự do của mình được đánh đổi ra sao, với giá nào, cao hay thấp?

Nước Mỹ đã và đang trải qua đầy thử thách cam go của Thượng Đế. Phong trào "Black Lives Matter" nổi lên, bọn "Antifa" bạo động, nhóm vô chính phủ "Anarchy" xâm chiếm đường phố, lập khu tự trị. Hãy ném đi đầu óc thiên kiến, vất đảng Cộng hoà và Dân chủ vào sọt rác, **các bạn suy nghĩ xem ba nhóm nổi loạn trên có đủ thực lực để khuấy động nước Mỹ không?** Chúng có đủ uy tín để đòi chính quyền địa phương ở các tiểu bang do đảng Dân chủ cầm quyền phải cắt giảm 1.5 tỷ đô la trong ngân sách cảnh sát như ở New York? **Sức mạnh của chúng ở đâu, mà đuổi cả cảnh sát, chiếm cứ sáu khu phố, xưng danh "Khu tự trị" như ở Seattle?** Rồi phong trào giết đồ tượng các vị tổ phụ, danh nhân Hoa Kỳ, **nếu chính quyền địa phương không cho phép, đồ chúng nó làm được?** Các bạn tự hào hiểu biết hơn cha mẹ, nói tiếng Anh lưu loát, nhưng trí thông minh còn nông cạn lắm! **Có bao giờ các bạn suy nghĩ xem đằng sau những nhóm đó là các chính trị gia thuộc đảng phái nào? Tại sao họ im lặng? Bọn kên kên chính trị gia, giấu mặt sau lưng các nhóm trẻ ranh trên đã đặt quyền lợi đảng phái lên trên đất nước, quê hương.**

-- Xem truyền hình, chúng ta thấy những thanh thiếu niên trẻ, **da trắng nhiều hơn da đen**, thi nhau xỉ vả cảnh sát bằng những lời thô tục. Nhổ vào mặt cảnh sát, thậm chí có người còn cời trần để hở ngực không khác gì phụ nữ để chửi cảnh sát, đoán thôi, có lẽ là một cậu chuyển giới? **Tự do là như thế phải không? Đó không phải là thứ tự do mà bố mẹ các bạn liều chết vượt đại dương đánh đổi! Đó là rác rưởi nhân danh tự do!** Số đông người Mỹ "thâm lặng" sẽ quét dọn bọn kên kên chính trị gia trong ngày 3/11/2020. Hãy chờ và xem.

-- Thị trường thành phố Seattle, nói những kẻ chiếm đóng bất hợp pháp sáu khu phố là những người biểu tình ôn hoà. Ra lệnh cảnh sát bỏ nhiệm sở, đặt tên cho hành động phi pháp "Mùa hè yêu thương". Cho đến khi, những kẻ biểu tình ôn hoà đó đến trước cửa nhà bà ta la hét, khu tự trị nhanh chóng biến thành "Mùa hè đau thương". Lúc đó mới tỉnh ngủ, **ra lệnh cho cảnh sát tái chiếm lại các khu phố, và gọi họ là bọn phản loạn!** Tự do vấp ngã, **chính vì bọn chính trị gia ngu xuẩn thiên tả đó**, thành phố Seattle thiệt hại hàng triệu đô la chỉ để quét dọn đám rác rưởi vô chính phủ. Vâng, các bạn là những người bầu cho đám kên kên vào vị trí lãnh đạo. Họ đòi cắt giảm hay loại bỏ cảnh sát, nhưng lại lấy tiền thuế của chúng ta mướn bảo vệ tư! Các bạn đang tôn thờ những thần tượng giả tạo, la hét đồng bóng như bọn say ma tuý!

-- Đau thương hơn cả, tối hôm qua, Thứ tư 1/7, tôi đã khóc khi thu lại toàn bộ hơn nửa tiếng chương trình Hannity trên đài truyền hình Fox News, phỏng vấn ông Horace Lorenzo Anderson, một người cha đau khổ, nước mắt ràn rụa nói về đứa con trai 19 tuổi Horace Lorenzo Anderson Jr., bị giết trong khu tự trị CHOP, Seattle. Người cha Mỹ da đen đó không cần biết về chính trị! Ở tuổi 50 anh khóc cho đứa con 19, đứa con mà anh dạy chơi bóng bầu dục từ tuổi thơ ấu, hôn mỗi buổi sáng, nói lời yêu thương hằng ngày. Giờ đây không còn con để nói nữa! **Đau khổ hơn cả, không một nhân viên cảnh sát hay cứu thương nào vào cấp cứu được, vì bọn nổi loạn khu tự trị không cho họ vào.** Khốn nạn hơn thế nữa, chẳng một lời điện thoại từ Thống đốc đến Thị trưởng gọi chia buồn, hỏi thăm hay đề nghị giúp đỡ. Người thanh niên tuổi đầy mộng mơ đã ra đi vì viên đạn của người đồng chủng. Người cha tan vỡ trái tim từ nay cho đến ngày ông ta gặp lại con nơi nước Thiên đàng. **"Black Lives Matter" như thế đó, chẳng qua chỉ là một nhóm bị giật dây, đứng ra hô hào lợi dụng chính xác thân người anh em đồng chủng!**

Trong mùa bầu cử, hai đảng phái thi đua nói xấu nhau là chuyện dễ hiểu, thích hay không cũng phải chấp nhận. Mới đây, đảng Dân chủ làm âm lên về bản tin trên The New York Times, một tờ báo chống Trump công khai, về việc Nga trả tiền cho Taliban để giết hại lính Mỹ tại Afghanistan! Thế còn chuyện Đại sứ Hoa Kỳ, J. Christopher Steven và ba nhân viên Mỹ bị giết thảm khốc vào năm 2012 tại Benghazi, Libya, dưới thời Tổng thống Obama, ông Phó Joe Biden, và bà Ngoại trưởng Hillary Clinton sao không thấy các vị Dân chủ cất lên tiếng nói? Đúng là chính trị đảng phái! Người thông minh như các bạn vẫn không thấy.

Hai tin vui sáng nay, riêng trong tháng 6/20, nước Mỹ đã có thêm 4,800,000 người có việc làm, đưa tỉ lệ thất nghiệp xuống còn 11.1%. Kinh tế quyết định lá phiếu của dân Mỹ vào hơn một trăm ngày nữa. Thứ hai, **những kẻ cầm đầu xách động giới trẻ giết tượng đài lịch sử, đã có người bị bắt, và tại Oregon một tay thủ lĩnh đã ra đầu thú. Mong rằng các bạn đã và sẽ không tham dự những cuộc**

biểu tình ngu xuẩn đó. Đây chỉ là những thử thách, và nước Mỹ dưới sự che chở của Thượng Đế sẽ đứng vững.

(ngưng trích)

Cho tới nay, chỉ có tin tức và hình ảnh liên quan đến sự tham dự trong “những cuộc biểu tình ngu xuẩn đó” của các du học sinh tới từ Việt Nam, và đã can dự vào vài vụ cướp phá, hôi đồ. Không nghe nói có người Mỹ gốc Việt nào đi biểu tình ủng hộ “BLM”.

Trái lại, tại các nơi có cộng đồng người Mỹ gốc Việt đông đảo đã có những cuộc tập hợp để biểu dương sự ủng hộ TT Trump, như nhóm “Vietnamese Americans for Trump” tại Vùng Hoa-Thịnh-Đốn, đã tổ chức một buổi sinh hoạt tại Trung Tâm Eden vào buổi sáng ngày Lễ Độc Lập 4 tháng 7 vừa qua.

Nhóm này khá đông. Lớn tuổi có, trẻ tuổi có. Nam có, nữ có. Họ đội mũ đỏ có chữ MAGA hay KAG màu trắng, mặc áo thun trắng có in hàng chữ đỏ **"Vietnamese Americans for Trump"**. Cô Anh Tú Đỗ, trưởng ban tổ chức, cho biết:

“Chúng tôi đã rất thành công trong việc ghi danh những cử tri mới và mọi người rất hăng say, vui vẻ xum họp cùng chung một mục đích và tin tưởng ở tương lai.”

Những người này đã “thấy” con đường đi tới tương lai đây chứ!

Ký Thiệt